

JAARVERSLAG 2025

STICHTING JEANNETTE NOËL HUIS
DANTESTRAAT 202
1102 ZR AMSTERDAM

INTRODUCTIE

Het Noëlhuis is een leefgemeenschap in Amsterdam Zuidoost waar christenen met een pacifistisch-anarchistische inslag samenwonen met ongedocumenteerde migranten van over de hele wereld. Het Jeannette Noëlhuis is geen gewoon opvanghuis voor mensen zonder papieren. Het is een woongemeenschap. Iedere bewoner is een belangrijk onderdeel van de gemeenschap. Wij eten samen, ieder heeft een schoonmaaktaak en wekelijks wordt er met de hele gemeenschap vergaderd om de taken te verdelen.

Op <https://noelhuis.nl/anbi/> is de digitale versie van dit jaarverslag te vinden. Daarmee kun je makkelijk door klikken naar alle links die in het jaarverslag genoemd worden.

Het leven in ons huis werd in 2025 gekenmerkt door bureaucratische gevechten en persoonlijke tegenslagen, maar ook door momenten van pure vreugde: al met al was het leven in het huis in 2025 net zo dynamisch als altijd. In een politiek landschap dat steeds meer gekenmerkt wordt door hardheid, proberen we in ons huis een plek te zijn waar menselijkheid niet alleen gepredikt, maar ook radicaal beleefd wordt. In dit jaarverslag kunt u lezen hoe het jaar 2025 bij ons is verlopen.

GASTVRIJHEID

Bureaucratie en persoonlijke tragedies (de namen die we gebruiken, zijn veelal niet de ware namen): Ilmira uit Rusland ging met haar tiener-dochter naar Ter Apel. Daarna kregen ze een AZC in Brabant toegewezen. Omdat wij de bijdrage van Ilmira aan de gemeenschap zeer waarderen en omdat het beter is voor K. om haar school hier voort te zetten, bleven ze rustig in hun kamer hier wonen en ging Ilmira elke week in het AZC stempelen. Toen de COA merkte dat Ilmira en K. hun bedden niet nodig hadden, vroegen zij Ilmira of ze hun plek wilde afstaan aan anderen en nam de COA haar reiskosten over voor het wekelijkse stempelen.

Ahmad uit Jordanië beleefde een medische lijdensweg: vanwege zijn galblaasproblemen moest hij verschillende ziekenhuizen bezoeken. Ahmad was daarentegen blij dat hij een oed, een soort 12 snarige luit, te leen kreeg van het muziekinstrumentenfonds. We verwelkomden Baya uit Sierra Leone, die hoogzwanger bij ons introk. Kort voor de bevalling kreeg ze een plek bij Het Leger des Heils en is nu de trotse moeder van een dochtertje. Ook Ali uit Sierra Leone vertrok naar Ter Apel om zijn reis voort te zetten. In zijn plaats verwelkomden we John uit Congo. Later vonden Alice met haar driejarige dochter uit Brazilië en Jennifer met haar vijfjarige zoon uit Suriname ook onderdak bij ons. Alice leeft in constante angst, omdat haar gezinnetje wordt bedreigd door een oudere man uit haar familie – een situatie die ons dagelijks herinnert aan de noodzaak van veilige plekken. Ondertussen was het weer tijd om afscheid te nemen: Ruth met dochter en zoon uit Suriname zijn aan een nieuw hoofdstuk in hun leven begonnen, maar nadat ze haar baan niet kon behouden omdat haar advocaat te wensen over liet, overweegt ze nu terug te keren naar Suriname. Sara uit Saoedi Arabië had eindelijk reden tot feest – ze kreeg een verblijfsvergunning! Dankzij alle donaties die we ontvangen kunnen we ook delen met mensen van buiten. En we zijn blij dat we Adel uit Gaza met een GoFundMe-pagina kunnen steunen: Hij zit nu in Griekenland en hoopt zijn familie uit Gaza te halen.

Afscheid: Het nieuws van Artioms dood was bijzonder moeilijk. We waren blij dat we deze Russische dienstweigeraar een paar weken onderdak konden bieden. Nadat hij bij ons goed hersteld was en zich realiseerde dat het in Nederland niets werd met zijn hoop op asiel, keerde hij terug naar zijn bestaan in een tentje op een Spaans eiland met af en toe werk in het toerisme. Toen hij niet meer reageerde op berichten, kregen we uiteindelijk de droevige bevestiging van een Spaans ziekenhuis. Omdat hij als mens zonder papieren geen goede toegang had tot medisch onderzoek, overleed hij uiteindelijk vrij plotseling na een noodoperatie.

We proberen zulke momenten op een bijzondere manier te herdenken met een foto en een kaars in onze kapel. Ondanks onze verschillende religieuze achtergronden weten we dat we verenigd zijn in ons verdriet.

Gemeenschap en feesten: Ondanks de uitdagingen was er volop leven. We genoten van spontane iftar-maaltijden tijdens de Ramadan. Eid al-Fitr viel samen met Sara's verjaardag, die we vierden met heerlijk eten en veel gelach. Het spontane Pride-feest in augustus met uitbundige dansen in de keuken, blijft onvergetelijk. In de zomer vierden we ons traditionele huisfeest met meer dan 50 gasten. Dit jaar deed bijna de voltallige Dorothy Gemeenschap mee met de vakantie week bij het gastvrije Dopersduin in Schoorl en met bijna vijftig deelnemers, van een twee maanden oude baby tot zestigplusser, was het een groot succes.

Ook Sinterklaas werd in stijl gevierd: dit jaar kwamen Sinterklaas en Piet zelf langs om cadeautjes aan de kinderen uit te delen! Met Kerstmis ontvingen we opnieuw kerstpakketten van "Serve the City" en een andere woongroep en vierden we oudejaarsavond met gasten van dichtbij en ver weg.

Uit onze logboek: Issa probeerde de lekkende keukenkraan te repareren maar vergat het water af te sluiten ... hele keuken onder water en geen electriciteit. Na korte paniek is alles weer o.k. Behalve de kraan. Die lekt nog steeds.

Daggasten: tussen toevluchtsoord en crisis

In 2025 werd ons huis een nog belangrijkere rustplek voor mensen die hier niet wonen. Hier kunnen ze eten, koken, douchen, via de wifi bellen en appen, de was doen en rusten. Maar helaas kunnen we niet iedereen een slaapplek bieden.

Plekken voor spullen: Yusuf's verhaal heeft ons het hele jaar door geraakt. We hebben hem geholpen om tussen twee bomen een touw te spannen waar een dekzeil overheen ging en stro op de aarde om op te slapen, maar dit werd herhaaldelijk vernield. Soms logeerde hij bij een vriend, maar hij bewaarde ook veel spullen in ons huis. Tragisch genoeg zit hij nu al maanden vast in vreemdelingendetentie; eerst in het grensgevang op het vliegveld van Rotterdam, nu in het grensgevang op Schiphol. Zijn mentale gezondheid gaat hard achteruit en hij heeft geen idee hoe lang hij nog vast wordt gehouden.

Conflicten en veiligheid: Solomon sliep enkele keren overdag in de televisiekamer om uit te rusten na zijn zware nachtdiensten. Het leven op straat is niet alleen een fysieke, maar ook een

psychologische uitdaging. We leerden dat gastvrijheid zijn grenzen heeft. Yank overtrad herhaaldelijk onze regels en Mohamad dreef ons tot het uiterste. Uiteindelijk moesten we hen vragen te vertrekken. Dit leidde op zijn beurt tot verdere spanningen. We zien vaak hoe het leven op straat iemand tot zijn of haar psychische breekpunt drijft.

Uit ons logboek: Susan vond een dronken Rus in haar bed: Hij was gelukkig makkelijk naar zijn eigen matras te brengen.

Gemeenschap: Nieuw leven en interne processen

We waren in 2025 gezegend met een groep van zo'n 8 mensen die zich primair inzetten voor het reilen en zeilen van de gemeenschap.

Een nieuwe aanwinst en verandering: Margriet en Miloš vierden de geboorte van Karel (met 4300 gram!). Een nieuw hoofdstuk voor de kersverse ouders en na lange tijd weer een kindje in de vaste kring. Helaas lieten zij ons eind van het jaar weten te willen verhuizen naar Ede om in te trekken bij Margriets moeder.

Onno, de jongste van Aiyun en Frits, verliet op zijn 21ste het nest en lijkt een mooie bries onder zijn vleugels te hebben gekregen.

Nóra, die in 2020 en 2021 bij ons woonde, kon een studio in ons blok kopen en we zijn blij dat zij af en toe komt mee bidden en muziek komt maken: echt muziek therapie!

Discussie: Het ging goed met de hele gemeenschap in het huis. Maar we realiseerden ons in de loop van het jaar steeds meer dat er een spanningsveld bestaat tussen veiligheid en het welzijn in huis. Hoeveel dakloze Christussen kun je de hier wonende Christussen 'aandoen'? En hoe laat moeten de dakloze bezoekers van buiten het huis dan verlaten? En wat als het vriest? En hoe vroeg mogen ze al aanbellen? Of geeft een vroege vogel iemand haar eigen nummer zodat de algemene bel niet te vroeg door de gang schalt? En eigenlijk willen we geen slapende Christussen in de tv kamer ... We realiseerden ons dat we fors over onze grenzen heen waren gegaan en zagen ons gedwongen die grenzen en regels van onze gemeenschap opnieuw te definiëren.

Ook tijdens de Europese Catholic Worker bijeenkomst (zie foto op p 7) spraken we met leden van de andere gemeenschappen over dit onderwerp.

Onvolprezen Wim Emmelkamp zorgt er met Margriet voor dat onze boekhouding klopt. De leden van het klankbord zijn er voor ons en denken met ons mee en hoewel het taai is per zoom, zijn we blij met de kritische vragen en opmerkingen die Mattias Brand als oud lid van de kerngroep en voorzitter van het bestuur vanuit Zwitserland met ons deelt.

Gerard Moorman ging met pensioen van zijn werk bij de Konferentie Nederlandse Religieuzen en kreeg zo tijd om een poging te wagen onze liturgie inclusiever te maken. Niet meer enkel een mannelijk, over de schepping heersend en transcendent Godsbeeld, maar ook vrouwelijk, immanent en nog veel meer. Dat blijkt nog best een uitdaging, want ook liturgische smaken verschillen!

Buurman Edwin overleed. Hij was een apart mens in ons blok. Vaak onder invloed van cannabis en alcohol, maar ook wijs, onmogelijk, beminlijk. Toen hij vanuit zijn appartementje werd uitgevaren, vormde zich spontaan een stoet burens die tot de hoek met de rouwauto meeliep. Het opruimen van zijn huis en tuintje was 'uitdagend' en Susan organiseerde een ploegje Noëlhuizers om met andere burens te helpen het geheel aan de woningbouwcorporatie terug te geven.

Susan zorgde ook weer voor de twee katten van de buurvrouw toen die langere tijd in het ziekenhuis moest worden opgenomen en Susan gaf leiding aan 'de grote klusdag'. Die verliep

heel ontspannen en alles wat ieder wilde doen, bijvoorbeeld ook het schilderen van een spandoek, bleek onder 'klussen' te vallen en zo waren allen aan het eind van de dag zeer voldaan. Een van de mensen die van buiten kwam helpen klussen, was Gideon

Koning van de Dorothy gemeenschap, op deze foto in volle actie te zien. Ook leden van de Marxistisch Leninistische bijbelgroep die regelmatig rond een kop thee in de keuken van de Oude Kerk bijeen komt, kwamen de handen uit de mouwen steken en Nikki's vader zorgde voor een nieuw dak op de food share kast.

De tuinen

In de winter en het vroege voorjaar van 2025 sloopten we pallets en verzamelden ander sloophout waarmee Amin en Aiyun (wederhelft van Frits) een prachtig kippenhok bouwden en maakten Merle, Yemi en Frits een omheining zodat een kippenweide ontstond met struiken en bomen waar de kippen onder kunnen rusten. Half mei kwamen er 20 jonge [Noord-Hollandse Blauwe hennen](#)*. Omdat ze nog klein waren, waren ze een makkelijke

prooi voor roofvogels. Daarom overdekten we een stukje voor het kippenhok. Maar in de ogen van sommigen was dat klein en zouden ze snel dekking kunnen zoeken op de weide als er gevaar dreigde. Vrijheid of voorzichtigheid, in dat spanningsveld laveren Yemi, Merle en Frits. Toen ze eenmaal vrij mochten scharrelen omdat ze te groot waren geworden voor de roofvogels, gingen sommige jonge kippen het liefst in de struiken op stok en we moesten hen met geduld leren om allemaal in het hok te gaan slapen (een bioloog had op een wildcamera vlakbij een vos gezien ...). Onze 'founding father' Gerard Moorman is een vroege vogel en het is geweldig dat hij meestal 's ochtends de kippen hun ontbijt geeft.

Uit ons logboek: Een paar keer fladderden enkele kippen uit de kippenweide en dwaalden af naar Aiyun's moestuin. Kortwieken willen we (nog) niet, dus Aiyun en Frits bouwden een toegang richting moestuin waar nog geen kip voorbij is gekomen.

Op de valreep van 2025 legde de gemeente een plek aan voor moestuintjes in onze binnentuin. De eerder gekozen plek was niet zo goed en gelukkig werd er naar het inzicht van Aiyun geluisterd en liggen de tuintjes nu op een zonnige plek. Het is verbazingwekkend hoe snel zo'n tuin mensen uit de 400+ appartementen van ons blok weet te verbinden. Hierover vast meer in het volgende jaarverslag!

*op <https://noelhuis.nl/anbi/> kun je de digitale versie van dit jaarverslag vinden om door te klikken naar alle links.

Getuigenissen: Verzet en solidariteit

Ons politieke werk in 2025 was diverser dan ooit. We verzetten ons tegen de nieuwe asielwet die mensen zonder verblijfsvergunning criminaliseert, gingen de straat op voor klimaatrechtvaardigheid, saboteerden een aantal keer de kolen sporen in de havens van Amsterdam en Rotterdam en demonstreerden voor een kernwapenvrije wereld terwijl de bommenwerpers over onze hoofden donderden.

Vredesacties: Frits sprak op een conferentie met vredesactivisten vanuit de hele wereld in Engeland en bracht tijd door in het vredeskamp en de blokkade van de Amerikaanse kernbommenbasis in Lakenheath. We protesteerden tegen kernwapens in Nederland, België en Duitsland en gingen vrede scheppen ([boomplantactie](#)) om het oefenen van een aanval met kernbommen vanaf de vliegbasis Volkel door de NAVO stil te leggen.

Nikki was die avond net op tijd in de VU om haar cum laude master diploma in ontvangst te nemen en ook daar te getuigen van het onderwerp van haar thesis ['The Incarnation as a "queer heresy" in de socio ecological crisis'](#).

Tijdens de NAVO top deden we een exorcisme bij het Ministerie van Oorlog en werden onder andere Merle, Nikki en Frits aangehouden met een vaandel met een afbeelding van Jezus die het geweer breekt tijdens een processie naar de vredesvlam en brachten zij de rest van de top in cellen door tot NAVO secretaris Rutte de top beëindigde en alle vechtersbazen weer gevlogen waren.

Uit ons logboek: Susan blokkeert de haven in Rotterdam met Geef Tegengas: groot succes, Maersk stopt met 't leveren van wapens aan Israël!

Klimaat: We namen deel aan de blokkade acties op de A12 om een einde van fossiele subsidies te eisen. Gedurende het hele jaar organiseerden we drie nieuwe ["steentje-voor-steentje"](#) ecotage acties in de haven van Amsterdam en later ook in de haven van Rotterdam. Kijk echt eens op de site! De liturgie die Nikki vorm geeft, met ondersteuning van het Titanic strijkkwartet, een liturgie waarbinnen de ecotage plaatsvindt en het kolenspoor onschadelijk wordt gemaakt, is zo indrukwekkend!

We bezochten een paar keer voor een paar uur of een paar dagen de mensen in de boomhutten in het Sündenwald, een restje oerbos aan de rand van een enorme Duitse bruinkoolmijn, net over de grens bij Maastricht.

Hier was een hele mooie foto, maar we bleken er de rechten niet voor te hebben. We proberen nu toestemming te krijgen om de foto te mogen gebruiken.

*Foto boven: op de voorgrond en de achtergrond, twee van de vele bruinkool gestookte electriciteitscentrales rondom de mijnen.
Foto onder: zicht vanuit het Sündenwald op een boomhut en een kolengraafmachine.*

In het Sündenwald ervaar je heel direct hoe we de aarde bijna letterlijk opeten en hoe mensen die daar geen vrede mee hebben, solidair proberen te zijn met de bomen en alles wat er verder nog leeft. Een van onze voormalige ASF-ers kon zich bevrijden van de dagelijkse beslommeringen en afreizen om net op tijd hoog in de bomen te zijn voordat een overmacht aan politie met hoogwerkers het bos kwam ontruimen, kappen en versnipperen. Het versnipperde oerbos werd vervolgens als biomassa 'groen' verstoekt in een elektriciteitscentrale ...

Solidariteit, zowel wereldwijd als lokaal: We namen deel aan demonstraties [voor vrede tussen Oekraïne en Rusland en voor mensenrechten in Rusland](#) georganiseerd door onze Ilmira, en steunden de protesten tegen de genocide in Palestina. Activisten uit Colombia logeerden regelmatig bij ons. We boden ook praktische steun aan het kerkasiel in Kampen en startten een GoFundMe-pagina voor Adel om zijn familie in Gaza te steunen. De Amerikaanse vredesactivist Brian Terrell verbleef bij ons voordat hij aan zijn gevangenisstraf in Duitsland begon. En zeven jonge Duitsers die voor de Anarchistische boekenbeurs kwamen sliepen bij ons.

We organiseerden met de [Dorothy's](#) (een andere Catholic Worker gemeenschap in Amstelveen) [wakes bij het grensgevang op Schiphol](#) met spandoeken en krijt, wat met groot enthousiasme werd ontvangen door de gedetineerde vluchtelingen.

Rond allerzielen gaven Merle en Nikki met San Egidio, de diaconie, de Raad van Kerken Amsterdam vorm aan de jaarlijkse herdenking van alle mensen die onderweg naar Europa stierven.

Cultuur en spiritualiteit: Ons werk was tijdelijk vertegenwoordigd in het Rijksmuseum via de tentoonstelling van Tinah Farithe (foto's van de wake op Schiphol). We kregen de compassieprijs van de Beweging van Barmhartigheid samen met 14 andere groepen. KRO_NCRV presentator Joris Luijendijk kwam Ilmira filmen over de strafbaarstelling illegaal verblijf. Thuis organiseerden we vele inspirerende evenementen, zoals regelmatige open discussiegroepen en filmavonden. In de herfst vierden we een Laudato Si'-dag met 40 deelnemers in de tuin van de Sint Urbanus. Ilmira organiseerde regelmatig Russische barbecues in de tuin en samenkomsten in onze salon om Russische dienstweigeraars en LGBTQ mensen die tamelijk

eenzaam in AZC's en elders verblijven, samen te brengen. Nikki leidde eco-feminist cirkels en Frits nodigde allen uit voor volle-maan-vuurtjes. En aan het eind van het jaar hebben we [onze website](#) eindelijk opnieuw gelanceerd waar met name Gerritjan, bijgestaan door Chris, hard aan hebben gewerkt.

We zijn dankbaar dat het Jeannette Noelhuis in 2025 meer was dan alleen een dak boven iemands hoofd: een thuis voor velen en een plek van verbondenheid met de aarde.

Financiële verantwoording 2025 en de balans

	Overzicht Exploitatie		2025
	Begroting 2025	Realisatie 2025	Begroting 2026
<u>KOSTEN</u>	€	€	€
Huishoudkosten	25.000,00	26.406,58	26.000,00
Vaste lasten	45.000,00	44.717,34	48.000,00
Organisatiekosten	12.000,00	6.624,15	11.000,00
Ondersteuning huisgenoten	22.000,00	22.707,22	24.000,00
Hulp aan derden	2.500,00	5.019,87	5.000,00
Nieuwsbrief	10.000,00	11.231,62	11.000,00
Onderhoud inventaris & investeringen	10.000,00	7.525,16	10.000,00
Getuigenissen voor vrede/gerechtigheid	7.000,00	6.472,20	7.000,00
Diversen			
Incident.result.voorg.jaren			
Totaal kosten	133.500,00	130.704,14	142.000,00
<u>OPBRENGSTEN</u>			
Leefgeld huisgenoten			
Vaste donaties	45.000,00	30.709,30	38.000,00
Eenmalige giften	87.750,00	98.849,49	104.000,00
Rente bankrekening	750,00	773,97	
Incident.result.voorg.jaren		1.387,00	
	133.500,00	131.719,76	142.000,00
Saldo	0,00	1.015,62	0,00

Saldi per 31.12.2025

Appart. Dantestraat	1.090.000,00
Kassaldo	440,00
Triodosbank rekrt.	31.895,46
Triodosbank spaarrek.	49.998,39
ING-bank	0,00
Leningen u/g	4.825,50
Voorschotten	3,61
Kruisposten	0,00
Vorderingen	0,00
Nog te ontv. Rente	773,97
Vooruitbet.kosten	0,00
Eigen Vermogen	-392.448,00
Result exploitatierek, 2025	-1.015,62
Herwaarderingsres. Vaste activa	-697.552,00
Leningen o/g	0,00
Crediteuren	-85,10
Nog te betalen kosten	-114,29
Vooruit ontv. bedragen	-25.000,00
Algemene Reserve	61.721,93

Toelichting financiën en begroting

In november dachten we het jaar negatief af te sluiten. Toen kwam in december nog een enorme stroom donaties binnen en daardoor sluiten we 2025 netjes af. Het is kenmerkend voor onze financiële situatie de laatste jaren: steeds wat minder regelmatige donateurs maar nog steeds meer dan genoeg steun. Wat hebben we veel om dankbaar voor te zijn! Hieronder leest u nog wat uitgebreider hoe het jaar er financieel gezien uitzag.

Exploitatie

Zoals gezegd krijgen we gelukkig nog voldoende steun op de bankrekening en sloten we het jaar netjes af, maar het accent ligt duidelijk op de onregelmatige en onvoorspelbare giften en steeds minder op de structurele steun (donaties). Ook komen de laatste tijd regelmatig brieven binnen over erfenissen. We zijn ontzettend dankbaar dat mensen aan ons denken bij het opstellen van hun testament. Tegelijkertijd zoeken we ook naar manieren om meer structurele donateurs te krijgen, om financieel gezien een wat stevigere basis te hebben.

Op de exploitatie is aan de uitgaven te zien dat we op de meeste posten mooi binnen de begroting blijven. Enkel hebben we de *organisatiekosten* te hoog ingeschat; we hebben maar de helft gebruikt van wat we verwachtten. De kosten voor de jaarlijkse Europese Catholic Worker gathering vielen lager uit dan verwacht en ook de reiskosten van Chris vielen mee. Komend jaar is de gathering weer in het Verenigd Koninkrijk en zullen we meer reiskosten hiervoor maken omdat we ervoor kiezen geen gebruik te maken van goedkope vliegtickets maar met trein en auto zullen reizen.

De post *hulp aan derden* begroten we altijd laag, met het idee dat we bij overvloed kunnen uitdelen en de post overschrijden. De laatste jaren komen er echter steeds regelmatig hulpvragen bij ons terecht van oud-huisgenoten om financieel te helpen bij bijvoorbeeld ziekenhuiskosten of voor het behalen van een rijbewijs om als chauffeur te kunnen werken. Omdat we graag voor deze mensen een vangnet willen zijn kiezen we ervoor komend jaar in de begroting al wat meer ruimte hiervoor te maken.

De *nieuwsbrief* was weer iets duurder dan gehoopt; de kosten voor de diensten van PostNL blijven stijgen maar wij vinden dit wel de moeite waard. Het ontwerpen doen we inmiddels al een paar jaar helemaal zelf en ook bezorgen we een deel van de nieuwsbrieven in de buurt op de fiets of lopend.

Bij *onderhoud en investeringen* is te zien dat we een kwart van de begroting ongebruikt hebben gelaten. De nieuwe wasmachine waar we vorig jaar over schreven is gelukkig ook nog niet nodig geweest, we gebruiken de oude rustig door tot die op is. De kans dat we daarvoor in 2026 veel kosten gaan maken, neemt echter wel toe. Bovendien zit er een grote donatie in de vorm van een erfenis in de pijplijn (waar we vorig jaar ook over schreven). Met behulp daarvan zullen we wellicht nog een aantal grotere klussen in huis aanpakken.

Tot slot over de *vaste lasten*: om ons VvE-blok in Venserpolder te verduurzamen is besloten tot een forse verhoging van de VvE-bijdrage: met 33%. Deze post gaat daarom voor 2026 ook flink omhoog.

Balans

Eind dit jaar hebben we eindelijk de knoop doorgemaakt en onze ING rekening opgezegd. In 2018 besloten we over te stappen naar de TRIODOS. Veel gedoe, maar de moeite waard. Echter, een groot aantal donateurs bleken het lastig te vinden de overstap te maken en we vreesden hen kwijt te raken bij het sluiten van de rekening. Dus hielden we hem nog aan maar met zo weinig mogelijk geld op de rekening. Na meerdere contactrondes hebben we de oude rekening nu toch gesloten. Dat is goed: geen steun meer voor investeringen waar wij ons niet in kunnen vinden.

Verder hebben we het laatste beetje geld uit het potje van de bestemmingsreserve in de algemene reserve laten instromen. De overgebleven plannen (verlichting in de gang) verwachten we niet dit jaar aan te pakken omdat we eerst bezig gaan met het wat geluiddichter maken van kamers. De algemene reserve hogen we dit jaar op tot een halve begroting, wanneer een grotere erfenis waar we op wachten binnenkomt.

In tegenstelling tot vorig jaar zijn we 2026 jaar wel begonnen met 25.000,-. We konden dit bedrag vooruitschuiven en het jaar zo rustig beginnen dankzij jullie aller steun. Die blijft onmisbaar!

Chris en Brian Terrell bij de kernbombasis Büchel onderweg naar de JVA Wittlich.